

Oponentský posudek na diplomovou práci

Název práce: Kvarteta bez harmonického nástroje, vývoj a proměny od poloviny 50. let 20. století až do současnosti

Autor práce: Petr Kalfus

Oponent práce: M.A. Luboš Soukup

Předkládaná práce je hodnocena

1. Z hlediska obsahového záměru, naplnění zadání a zpracování předepsané literatury
C
2. Z hlediska požadavků na jazykovou správnost (pravopisné a jiné jazykové chyby)
B
3. Z hlediska požadavků na formální úpravu, požadovaný rozsah, dodržování citačních norem, odkazy a bibliografii
B
4. Přípomínky, náměty, otázky k rozpravě

Cílem autorovy práce je poukázat na vývoj interpretačních, kompozičních a improvizčních technik v rámci kvartetu bez harmonického nástroje až do současnosti. Toto téma je velmi široké a jeho zpracování náročné. Volil bych konkretizovat téma. V praktické části se autor zavazuje demostrovat tyto proměny na konkrétních příkladech transkripcí a v neposlední řadě popsat, jak se tento formát odráží v jeho vlastních technikách kompozice a interpretace, což se už v práci bohužel neobjevilo.

Kapitola 2.1. autor odbíhá od tématu a nepatří do této práce.

11 stran Lonely Woman je poměrně hodně. Dalo by se to stáhnout na polovinu. Dávalo by větší logiku, kdyby autor předepsal bicí jen slovně, stačilo by "fast swing feel in drums", potom téma zapsané jen ve třech nástrojích. Sólo saxofonu by stačilo pouze v jednom řádku. Navrhoval bych v sóle naznačit fráze, například legatem. Mohlo by to autorovi pomoci i k přesnějšimu rytmickému zápisu. Transkribce sóla Ramblin. Z těchto not by se bez nahrávky nedalo sólu Ornetta Colemana ani přiblížit. Osobně bych volil raději psát značku glissanda místo konkrétních tónů v situacích, kdy glissando opravdu hraje. Chybí napsat poznámky k interpretaci, např. pro growl, laid back, atd. Občas je zapsaný nesprávný rytmus a délka tónu. Je tam řada nepřesností.

Práce obsahuje kritiky a biografie hudebníků. Tento typ informací je běžně dostupný a texty, kde kritik vychvaluje přínos hudebníka jsou pro nás nezajímavé.

Kapitola 4. obsahuje hezký příběh. Kam tím ale autor směřuje? Bylo by přínosné, kdyby se autor zabýval konkrétní analýzou nebo porovnával první kvartety s kvartety dnešními.

Chybí vlastní autorův názor a nový pohled na problematiku. Například co je zajímavého na hraní Ornetta Colemana? Čím ovlivnil další hudebníky? Raději bych četl rozbor americké scény a viděl, kdo koho a jak ovlivnil.

8. kapitola nemá v práci smysl. Všechno, na čem pracujeme, nás samozřejmě ovlivňuje. Chybí informace, jak tato práce autora ovlivnila konkrétně. Ocenil bych ukázkou jeho vlastní kompozice a popis, v čem se autor nechal inspirovat od umělců, které analyzuje. Co z toho si vzal za své a kam to rozvinul?

Co se týče analýzy hudby. Raději bych vložil jen kratší část a hned pod ní text analýzy a šel více do hloubky. Takto by práce byla přehlednější.

Práci doporučuji k obhajobě. Hodnocení C navrhuji z důvodu obsahové úrovně, nedostatečně hlubokému zpracování tématu, chybám v transkripcích a v neposlední řadě i kvůli množství chyb pravopisných. Stránka formální je dobrá.

Otázky k obhajobě:

Jaké jsou rozdíly mezi kvartety Ornetta Colemana a Johna Zorna?

Na základě své analýzy pověz, v čem byla Bernie's Tune revoluční nebo inovativní.

Jaký je současný kompoziční trend v rámci kvartetu bez harmonického nástroje? Jaké jsou trendy improvizační?

Celkový návrh hodnocení: C

V Praze dne 5. 5. 2016

.....
Podpis